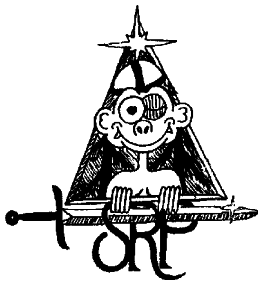

Näin luulemme tapahtuneen Kyynärön Kyy -liveroolipeli- tapahtumassa

Timo "Andromeda" Hildér
Mikko "Rautawuori" Kurki-Suonio

Alkuasetelma:

Kokoontuimme pelitiloihin jo peliä edeltäneenä päivänä, valmistellaksemme kaiken huolella ja vähentääksemme seuraavan päivän työtaakkaamme. Ikävä vain, että eräät peliteknisesti tärkeät paperit olivat jääneet kotiin. Niinpä tyydyimme vain tallomaan polkuja ja roiskimaan verta "surmapaikoille" miettiessämme miten korvata nuo niin tärkeät päiväkirjan sivut. Ryhmämme taiteilijat tekivät parhaansa lisätäkseen vinkkejä ja vihjeitä tarkkasilmäisille pelaajille, sillä päiväkirjan sivujen unohduttua heille piti keksiä toinen keino kokonaiskuvan saamiseksi. Itseasiassa pidimme tuotoksiamme varsin hyvinä. Riemuun ei tosin olisi ollut aihetta. Koko tuon päivän kehitimme juonta (joka, luvalla sanoen, oli vielä hiukan lapsenkengissä) ja latauduimme peliin niin henkisesti kuin fyysisestikin. Emme tuolloin vielä tieneet mitä tuleman piti...

Juonentynkää

Kehittämämme historia oli suunnitteen tällainen: Jo 1500-luvulta lähtien oli kyynärössä vaikuttanut paha Kyy-jumalaa (kyllä sillä oli nimikin, mutta se pääsi unohtumaan [*Shudde M'ell-Mx*]) palvova kultti, jonka yksi erikoisuus oli se, että

vaikeasti valmistettavalla kyymyrkkyä voitiin kuka tahansa (paitsi ehkä erittäin pyhä mies) muuttaa kultistiksi. Tuolloin, siis 1500-luvulla, kultin rauhallisen kukoistuksen keskeytti Andromedalaisen avaruusaluksen laskeutuminen keskelle kultin valtapiiriä. Andromedalaiset lahdatiin melkein viimeiseen mieheen. Vain yksi heistä jäi henkiin, mutta hänkään ei voinut vaikuttaa asioihin, sillä se olisi sekoittanut Andromedalaisten sielunvaelluksen. Syistä, joita yksikään kuolevainen ei voi ymmärtää, kultti siirtyi viettämään rauhallista hiljaiseloa aina meidän päiviimme asti. Vasta vuonna 1992 alkoi kultti toimia jälleen. Uusi aktiviteetti alkoikin kiinnittää huomiota ja pian paikkakunnalle muutti okkultismin ja muiden rajatieteiden tuntija professori **Riissanen**, joka uskollisen apurinsa **Her-ralank** kanssa pyrki soluttautumaan kultin riveihin. Riissanen kutsui hämäristä syistä paikalle vielä salatieteiden varsinaisen asiantuntijan onnenonkija **Rautawuoren**. Rautawuoren ja Riissanen välinen yhteistyö ei kuitenkaan ottanut sujuakseen, ja kun Rautawuori myöhemmin löysi Riissanen päiväkirjan, joka osoitti proffaparan saaneen kyymyrkkyä ja kääntyneen kultistiksi, päätti hän ottaa tilanteesta kaiken hyödyn irti. Hän lähetti päiväkirjan sivujen kopioita vaikutusvaltaisille ihmisille aina temppeleihin ufologeihin asti, myydäkseen kullekin heiltä puuttuvien sivujen kopiot. (Aivan, juuri nämä sivut unohtuivat). Riissanen oli tietoinen Rautawuoren toimista, mut-

ta ajatteli käännättää kaikki tulijat ja näin saada kulttinsa edustajia tärkeisiin virkoihin. Näiltä main alkaa itse peli. Tapahtumien kulun on kirjannut **Hafae-Harrar Nuke**, pitkän linjan andromedalainen.

Kokoontuminen

Lauantai 16. tammikuuta 1993. Riissasen mökissä majailevat Riissanen itse, hänen apurinsa Herrala (jonka heikko mielenterveys järkkäsi lopullisesti kyy-myrrkkyä nautittuaan: hänestä tuli entrooppi), Rautawuori, sekä kultin yli-pappi **Johansson**. Tiedän vieraita olevan tulossa, joten lähdän kuokkimaan. Kenties saan vieraiden avulla kultin tuhottua. Vieraat saapuvat kello kahdelta. Olen silloin jo paikalla ja pääsen tutustumaan heihin. Ufologit tunnistan heti;

nuo ainoat ihmiset, jotka saavat nauttia myötätunnostani. Mukana on ainakin Cthulhu -kultistien kirjanpitäjä ja joitakin yliopistoihmisiä. Nämä masentavat ihmiset hyöriivät ja pyöriivät ja kyselevät miksi ovat täällä, niinkuin vastaus nyt ei olisi varsin selvä. En varmaan koskaan opi käsittämään ihmisten tapaa pohtia itsestäänselvyyksiä kaiken aikaa, ja jättää tärkeät asiat tyystin huomiotta.

Getting started

Olen varma, että paikalla on myös temppeleherroja, taivas vääristyy juuri heille tosi kaveeraa Cthulhu -kultistien kanssa. Asiaan... Prof. Riisasella ja Rautawuorella on jotain normaalia vakavampaa meneillään, he saivat meidät kaikki lähtemään tuon pateettisen Herralan mukaan "sight seeing" kiertueelle. Ainoa

tiedonmuru mitä Herralasta sai irti oli se, että saatamme joutua käymään jossain tärkeällä paikalla joskus tänään. Veikkaan monen vieraan huomanneen miten tasapainoton hän on. Juuri kun olemme löytäneet polun tuolle tärkeälle salaperäiselle paikalle, löydämmekin verilammikon. Veikkaan vainajan olleen postinkantaja M'butowen, hän on ainoa sirppisoluanemiaa kärsivä lähitienoilla. Jäljistä päätellen kelpo postinkantajamme syötiin paikan päällä. Äkkiä Herrala ottaa hatkat. Hän vain juoksee metsikköön. Omituisia. Tietenkin jotkut vieraista lähtevät perään, mutta Herrala tulee omin avuin takaisin, hän on aina tullut. Käännymme takaisin sillä ulkona on kylmä. Mökkiin palattuamme alkaa varsinainen hullunmylly: Kaikki ne pateettiset kuolevaiset kuluttavat energiaansa hyödyttömään hyörimiseen.. Yksi ruumiskin syntyy. Veikkaan Cthulhun palvojien surmanneen ufologiparan silkkaa ilkeyttä, eihän siitä reppanasta ollut vaaraa kenellekään...elävänä...

Yö saappu

Ajan mittaan nämä pateetikotkin (en käsitä miten Rautawuori valitsi tällaisen joukon näin tärkeään tehtävään) alkavat löytää johtolankoja: Riimukiviä sieltä, riimukirja täältä vanha kirja tuolta ja paljastava maalaus täältä (Herralan taidete ei ehkä ole mukavaa katsottavaa, mutta ainakin siitä on hyötyä). Maalauksesta näkyvät kultin tuhoavan loitsun riimut. Ikävä vain, että loitsun aktivaattori, tyhjä riimu, puuttuu. Riimukirja taas kertoo merkkien merkityksistä. Simppeliä? Ei

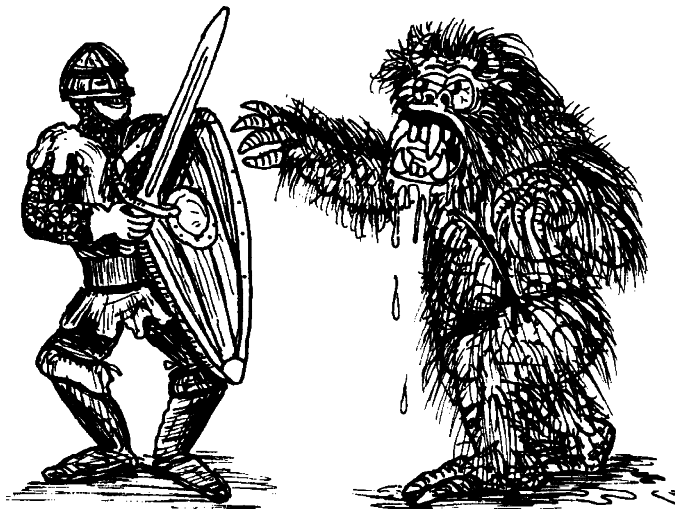
siltä vaikuta... Eivätkö ne tajua, että tämä on elintärkeää? Yön pimettyä alamme huomata joukkomme hajonneen: kaikki juonittelevat keskenään ja suorastaan kerjäävät kyymyrkkyä, hölmöt. Jossain vaiheessa ulkoa kuuluu laukauksia. Rynnimmme katsomaan ja näemme Rautawuoren tulevan metsästä pistooli kädessä. Yksin. Hän kertoo ampuneensa Herralan. Hänkin olisi ollut vaarattomampi elävänä. Riissanen ja Rautawuori menevät metsään hautaamaan Herralaa. Kum-

pi palaa? Molemmat, joskin vaikuttaa siltä, että Riissanen on saanut yliotteen Rautawuoresta.

Finale

Kyykultin ylipappi, kas siinä vasta vaarallinen mies. Aina kävellessäni ohi hän puhuu jollekulle siitä, ettei ufomiehiä oi-

keasti ole. En pidä hänestä yhtään. Tunnelma tiivistyy. Riissanen paljastuu kaikille. Olemme nyt kultistien ansassa sisällä mökissä. Ulkona niitä kuhisee: huomaamme joukkomme huvenneen puoleen, ja erotamme ikkunoista tuttuja hahmoja. Lisäksi huomaamme vanhan kirjan (Pyhä Wirwoittaja) kadonneen. Epäilen Cthulhun palvojien varastaneen sen. Aivottomat ihmiset! Varastella nyt toisten kirjoja, kun istuvat yhteisessä tuvassa Kyyvärökultin ylipapin kanssa. Onneksi paikalla ollut outolintu, Muzz -nimisen jumalan pyhä mies, onnistuu pyhällä vedelläään kääntymään takaisin erään Cthulhusta Kyyille kääntyneen ihmisen. Nyt paljastui, että kultisteilla on kaikilla pienet Lohikäärmemerkit käsivarsissaan. Ei kun tarkastamaan. Kohu on suuri, kun ylipapin puolimetrinen raapustus tulee näkyviin. Kaikki ryntäävät ottamaan häntä

Kyyn kultistit kohtaavat andromedalaiset 1500-lkuvulla. Arvaa kumpi on kumpi.

Herrala senkun komistui ammuttuani hänet...

kiinni ja juuri ennen kriittistä hetkeä valot sammuvat. Upea ajoitus, ehdin jo toivoa.. Itse asiassa ylipappi saadaan kiinni pilkkopimeässäkin. Hänet vangitaan, ja kuullaan, että koko muu kultti on juuri menossa pyhälle paikalle kutsumaan kyytä maan päälle. Valmistaudumme matkaan ja lähdemme tarpomaan soihtujen valossa pitkin pientä polkua. Metsässä joukkomme harvenee uhkaavasti, koska siellä täällä piilee käännyttäjiä. Käypä ilmi, että Rautawuorikin on kulttisti nykyään. Toivottavasti hänen panoksensa loppuivat Herralaan.

Latoja ja Matoja

Matkalla pyhä miehemme käyttää miltei kaiken pyhän vetensä, ja niin olemme vielä itsemme tullessamme Ladolle. Lato, on vanha vetoinen tönö, joka säteilee magiaa kilometrien päähän, ja josta juuri nyt kuuluu uhkaavaa manausta. Kiireesti alamme piirtää lumeen pentagrammia ja asettaa uhrikynttilöitä sen

ympäri (tuosta en tiennytkään). Pyhä mies, joka ainoana ihmisistä kestää kyymerkkä, ryntää keskeyttämään kulttisten rituaalin. Olemme saaneet pentagrammin valmiiksi, ja alamme lukea loitsua "Pyhästä wirwoittajasta", kun Riissanen itse astuu ulos Ladosta. Onneksi olemme juuri saaneet riimut oikeaan järjestykseen ja loitsun luettua, sillä hän olisi muten lopettanut juhlintamme lyhyeen. Nyt hän sensijaan lankeaa polvilleen ja kiroaa katkerasti, koska tajuaa, ettei enää elinaikanaan tule näkemään kultin nousua. Ah, miten nautin tuosta ilmeestä. Ah miltä tuntuu saada kostettua vuosisatojen masentava hiljaiselo pateettisella planeetalla. Nyt on enää yksi ongelma: MITEN PÄÄSTÄ TAKAISIN KOTIIN!!!

Rautawuori kiistää kaiken

Andromedalaisen selostus on sinänsä mielenkiintoista luettavaa, mutta poloinen ei ilmeisestikään ymmärrä maapallon menoa edelleenkaan kovin hyvin, vaikka on vasta liki viisisataa vuotta treenannut. Olio ei muutenkaan miltään älyn jättiläiseltä vaikuta, sen verran vähäinen astronomian tuntemus hänellä tähtivaeltajaksi oli. Niinpä lienee Arkkikonniin Ammattiliiton (AKAL) sääntöjen mukaisesti paljastaa juoneni nyt, kun niitä ei voi enää pysäyttää.

Ensinnäkin vanha kollegani Riissanen ei suinkaan kutsunut minua paikalle, vaan kuten tapanani on, kutsuin itse itseni saatuani vihiä rahanarvoisesta löydöstä. Olin tehnyt vastaavan tempun Riissaselle pari kertaa aiemminkin, mutta miekkonen ei ole mikään ruudinkeksijä ja huoletta kestitsi minua samaan aikaan, kun lainasin hänen päiväkirjaansa ja postitin valikoidut sivut tarkkaan valikoiduille henkilöille, tarkoitukseni riistää korkein mahdollinen hinta tiedoistani. Häneltä jäi myös täysin huomaamatta, että sain Herralan kontrolliini anti-entropiapillereilläni (kalkkitableteilla saa ihmeitä aikaan toisinaan).

Ikävä kyllä joku oli kutsunut paikalle ne typerät ufologit ja yhden ylimääräisen ylipapin, joten jouduin hoitamaan neuvotteluja salassa ja rämpimään metsässä enemmän kuin tarpeeksi. Lisäksi salaseurojen ja kulttien edustajat osoittautuivat pihimmiksi kuin arvelinkaan - nilkit eivät olleet hellittääkseen kasinopelin lihottamien kukkaroitensa nyörejä vaikka kuinka maailmankaikkeuden salit olivat tarjolla.

Illan lähestyessä tilanne alkoi muuttua hankalaksi. Luulin pääseväni tässä

vaiheessa jo siirtymään Bahaman suuntaan rahoitukseen, mutta tosinhan kävi. Vieraat eivät vielä kukaan maksaneet ja kun Herralan ote todellisuudesta herpaantui ja jouduin ampumaan hänet, havahduin kassakoneen kilinästä tilanteen vakavuuteen - täytyi ruveta auttamaan armon vieraita kultin päihityksessä, ettei itsekin joutuisi kyyn murkinaksi.

Riissanen onnistui näköjään kääntämään enemmän vieraita kuin olin arvannutkaan - ennen kuin ehdin soittaa Kometa Tiimille, marssi jo kulkue uhripaikalle. Onneksi saimme sentään ylipappi Johanssonin (sen niminen mies ei voisi muuta ollakaan) kiinni ja huokaisin jo helpotuksesta. Todennäköisesti Riissanen ei yksin saisi manattua paikalle edes kastematoa. Piti kuitenkin nimellisesti mennä pysäyttämään seremonia näin PR-mielessä.

Eräs ufologi (olkoot kirottuja mokomat lautasentiiraajat) onnistui väijyttämään meidät ja sain annoksen kyynmyrkyä kasvoille suoraan kaljapullosta - miehellä ei ole edes mitään tyyliä! Vetäydittyäni ensin taktisesti hiivin vieraiden perään myöhästyen kuitenkin hieinan ja minun täytyi tyytyä ampumaan koko poppoo. Harmi, heistä olisi tullut erinomaista madonruokaa. Vaikka tähtien asento pääsikin lipsahtamaan ohi, luulenpa, että kesällä tarjoutuu uusi mahdollisuus. Hmm... tarvitaan vain sopiva joukko fanaatikkoja ja riittävästi verenvuodatusta eräällä tietyllä korkealla kalliolla Kirkkonummella...

Syyttäkää siis ufologeja ihmiskunnan perikadosta.